

Про подвиги, про доблесть і про славу...

Олександр Блок

Про подвиги, про доблесть і про славу
Я забував на суєтній землі,
Коли твій знімок, вставлений в оправу,
Переді мною сяяв на столі.

Та час настав, і ти пішла із дому.
Тобі услід обручку я жбурнув.
Сама обрала долю невідому,
І згодом я лице твоє забув.

Летіли дні несамовитим роєм...
І десь у божевілля на краю
Згадав тебе я перед аналоєм
І звав тебе, як молодість свою...

Я звав тебе, та ти не озирнулась,
Я сльози лив, та ти тверда була.
Ти в синій плащ печально загорнулась,
У вогку ніч із дому ти пішла.

Не знаю, де притулок для гордині
Ти, ніжна, ти, довершена, знайшла...
Я сплю; вві сні я бачу плащ твій синій,
В якому ти у вогку ніч пішла...

Не мріять вже про доблесть, і про славу,
Про радощі, яких я не зазнав.
Твій давній знімок, вставлений в оправу,
Зі столу власноручно я прибрав.

Переклад: Грязнов Олександр Андрійович